

Tadeusz Baranowski, Irena Krzyszczyk-Majewska

Grodzisko, pow. Gołdap

Informator Archeologiczny : badania 8, 126

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

GRODZISKO, pow. Gołdap

Konserwator Zabytków
Archeologicznych
w Białymstoku,
Instytut Historii Kultury
Materialnej PAN
w Warszawie

Badania prowadził mgr Tadeusz Baranowski i mgr Irena Krzyszczuk-Majewska. Finansował WKZ w Białymstoku. Pierwszy sezon badań. Grodzisko z okresu wpływów rzymskich i średniowiecza.

Grodzisko o powierzchni około 2 ha leży na wysokim wzgórzu panującym nad okolicą, na zachodnim skraju wsi. Od strony północnej i północno-zachodniej zachował się wysoki wał /zaporowy?/. Z innych stron wzgórze jest niemal niedostępne ze względu na bardzo strome zbocze. Duże zniszczenia na grodzisku poczyniły okopy i umocnienia z czasów wojny.

Badania rozpoznawcze objęły około 20 m². W wale odsłonięto konstrukcję kamienno-ziemną - w tym dwie warstwy płaszczki kamiennego. Natrafiono na ślady dwóch faz użytkowania obiektu przedzielone warstwą spalenizny /resztek umocnień drewnianych starszej fazy/. U podnóża wału odkryto analogiczną warstwę spalenizny datowaną na podstawie ceramiki na okres wpływów rzymskich. Uchwycono także warstwę średniowieczną z dużą ilością fragmentów naczyń. Dotychczasowa analiza materiału nie daje odpowiedzi na pytanie, czy obiekt użytkowano również we wczesnym średniowieczu.

Badania będą kontynuowane.

GRONOWO, pow. Drawsko

Muzeum Narodowe
w Szczecinie

Badania prowadził dr Ryszard Wołgiewicz. Finansowało Muzeum Narodowe w Szczecinie. Drugi sezon badań. Cmentarzisko kurhanowe kultury wielbarskiej. Okres wpływów rzymskich.

Spośród 30 zachowanych kurhanów rozkopano dalszych 7 i dokończono eksploracji kurhanu nr 6 ze śladami orki.

Wszystkie kurhany posiadały nasypy ziemne bez konstrukcji kamiennych. Tylko dwa kurhany /nr 13 i 20/ były ciałopalne. Kurhan nr 13 nakrywał warstwę popiołu z kośćmi ciałopalnymi. Kurhan nr 20 posiadał wkopany w calec grób popielnicowy czysty /naczynie grupy III, zapinka br. A V.95/96 i przęślik/.